

حیوانات در قرآن

۱. گاو: «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً» (بقره / ۶۷) خداوند به شما دستور می دهد ماده گاوی را ذبح کنید.
۲. شتر: «هَذِهِ نَاقَةٌ لِلَّهِ لَكُمْ آيَةٌ» (اعراف / ۷۳) این شتر الهی برای شما معجزه‌ای است.
۳. مار: «فَأَلْقَاهَا فِإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى» (طه / ۲۰) پس موسی آن (عصا) را افکند، که ناگهان ماری شد که به هر سو می شتافت.
۴. اژدها: «فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ» (اعراف / ۱۰۷) (موسی) عصای خود را افکند، ناگهان اژدهایی آشکار شد.
۵. ملخ: «يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنتَشِرٌ» (قمر / ۷) همچون ملخهای پراکنده از قبرها خارج می شوند.
۶. خوک: «أَوْ لَحْمٍ خِزْبِرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ» (انعام / ۱۴۵) یا گوشت خوک که اینها پلیدند.
۷. میمون: «فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ» (بقره / ۶۵) ما به آنها گفتیم: به صورت بوزینه‌هایی طرد شده درآیید.
۸. قورباغه: «فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ» (اعراف / ۱۳۳) سپس (بلاها را پشت سر هم بر آنها نازل کردیم) طوفان و ملخ و افت گیاهی و قورباغه‌ها...
۹. بز: «وَمِنَ الْمَغْزِ أَنْبِيئِينَ» (انعام / ۱۴۳) واز بز دو جفت.
۱۰. میش: «مِنَ الضَّأْنِ أَنْبِيئِينَ» (انعام / ۱۴۳) از میش دو جفت.
۱۱. زنبور عسل: «وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ» (نحل / ۶۸) و پروردگار تو به زنبور عسل وحی (الهام غریزی) نمود.
۱۲. مگس: «إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا» (حج / ۷۳) کسانی را که غیر از خدا می خوانید، هرگز نمی توانند مگسی بیافرینند.
۱۳. شانه به سر یا هدهد: «فَقَالَ لَا أَرَى الْهَدْهَدَ» (نمل / ۲۰) (و سلیمان) گفت: چرا هدهد را نمی بینم.
۱۴. پشه: «إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا» (بقره / ۲۶) خداوند از اینکه (به موجودات ظاهرا کوچکی مانند) پشه و حتی کمتر از آن، مثال بزند شرم نمی کند.
۱۵. استر: «وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً» (نحل / ۸) هم چنین اسبها و استرها و الاغها را آفرید، تا بر آنها سوار شوید و زینت شما باشد.
۱۶. الاغ: «كَمَثَلِ الْجِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا» (جمعه / ۵) مانند الاغی هستند که کتابهایی حمل میکنند.
۱۷. اسب: «وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ» (انفال / ۶۰) هر نیرویی در قدرت دارید، برای مقابله با آنها (دشمنان) آماده سازید و (همچنین) اسبهای ورزیده.
۱۸. ماهی: «فَالْتَقَمَهُ الْحَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ» (صافات / ۱۴۲) (او را به دریا افکندند) و ماهی عظیمی او را بلعید، در حالیکه مستحق سرزنش بود.
۱۹. فیل: «أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ» (فیل / ۱) آیا ندیدی پروردگارت با فیل سواران چه کرد؟
۲۰. شیر: «قَرَّتْ مِنْ قَسْوَرِهِ» (مدثر / ۵۱) که از (مقابل) شیری فرار کرده‌اند.
۲۱. سگ: «فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثُ» (اعراف / ۱۷۶) مثل او همچون سگ (هار) است که اگر به او حمله کنی، دهانش را باز، و زبانش را بیرون می آورد.
۲۲. مورچه: «قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ» (نمل / ۱۸) مورچه‌ای گفت: به لانه‌های خود بروید.
۲۳. موربانه: «مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ» (سبا / ۱۴) کسی آنها را از مرگ وی آگاه نساخت مگر موربانه که عصای او را می خورد.
۲۴. گرگ: «وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ» (یوسف / ۱۷) و یوسف را نزد اثاث خود گذاردیم، وگرگ او را خورد.
۲۵. گوسفند: «وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ شَحُومَهُمَا» (انعام / ۱۴۶) واز گاو وگوسفند پیه وچربی‌شان را بر آنان (یهودیان) تحریم نمودیم.
۲۶. عنکبوت: «إِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ» (عنکبوت / ۴۱) سست‌ترین خانه‌ها، خانه عنکبوت است.
۲۷. کلاغ: «فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ» (مائده / ۳۱) سپس خداوند کلاغی را فرستاد که در زمین، جستجو(و کند و کاو) می کرد.

۲۸. پروانه: «هُمْ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْتُوثِ» (قارعه / ۴) روزی که مردم مانند پروانه‌های پراکنده خواهند بود.
۲۹. حیوانات شکاری: «قُلْ أَحِلٌّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَ مَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ» (مائده / ۴) بگو برای شما هر چه پاکیزه است حلال شده، صدای که به سگان شکاری آموخته‌اید.
۳۰. ماده شتر: «ما جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَجِيرِهِ» (مائده / ۱۰۳) خدا برای شتر ماده حکمی مقرر نفرموده.
۳۱. شتر آزاد که برای نذری و قربانی گذاشته شود: «ما جَعَلَ اللَّهُ... وَ لَا سَائِبَةٍ» (مائده / ۱۰۳) خدا حکمی مقرر نفرموده برای شتر نذر شده.
۳۲. گوسفند ماده: «وَ لَا وَصِيلَهُ» (مائده / ۱۰۳) خداوند حکمی مقرر نفرموده برای گوسفند.
۳۳. شتر آزاد: «وَ لَا حَامٍ» (مائده / ۱۰۳) خداوند حکمی مقرر نفرموده برای شتر آزاد.
۳۴. شتران بارکش: «وَ مِنْ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً» (انعام / ۱۴۲) و از بعضی از حیوانات استفاده باربری و سواری کنید.
۳۵. چهارپایان: «وَ مِنْ الْأَنْعَامِ» (انعام / ۱۴۲) و از بعضی از حیوانات.
۳۶. دسته‌های مرغان: «وَ أُرْسِلَ عَلَيْهِمْ طَيْرٌ أَبْيَلٌ» (فیل / ۳) و بر سر آنها پرندگانی را گروه گروه فرستاد.
۳۷. اسبان نیکو: «إِذْ غَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ» (ص / ۳۱) یاد کن وقتی را که بر او اسبهای بسیار تند و نیکو را هنگام عصر ارائه دادند.
۳۸. میش ماده: «وَ لِي نَعِجَّةً وَاحِدَةً» (ص / ۲۳) و من یک میش دارم.
۳۹. قربانی که به مکه فرستند: «وَ الْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ» (حج / ۳۶) و نحر شتران فربه را از شعائر حج قرار دادیم.
۴۰. اسبان دونه: «وَ الْعَادِيَاتِ ضَبْحًا» (عادیات / ۱) قسم به اسبانی که نفس‌شان به شماره افتاده.
۴۱. گوساله: «ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ» (بقره / ۵۱) پس شما گوساله پرستی اختیار کردید.
۴۲. شتران ده ماهه آبستن: «وَ إِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ» (تکویر / ۴) و شتران آبستن به کلی رها کنند و بدور افکنند.
۴۳. گاو میان‌سال: «عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ» (بقره / ۶۸) بلکه میان این دو.